

Netværksdannelsen ude på en privat virksomhed er langt større end i offentlige job. Gamle rapporter fra Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut, som jeg regner med at hr. Søren Søndergaard er bekendt med, viser, at netværksdannelsen er meget stærkere dér. I den kommune, som hr. Søren Søndergaard henviser til, bliver 90 pct. af dem, der bliver aktiveret, fastholdt i job ude i den private sektor. Man kan virkelig lære noget af det.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror sådan set, at man som udgangspunkt kan sige, at alle vel har den opfattelse, at ingen arbejdsløse er det bedste, og folk jo kunne skaffe sig arbejde selv, og at virksomhederne kunne skaffe den arbejdskraft, de skulle, uden videre. Det ville være nummer et, men sådan hænger virkeligheden ikke sammen.

Der er to grupper primært, som har problemer med at få fast tilknytning til arbejdsmarkedet. Den ene gruppe er dem, der er over 48 år. Tag alle statistikkerne: Der er for høj arbejdsløshed. Og den anden gruppe er indvandrere/-flygtninge, de har også for høj arbejdsløshed. Men vi kan så diskutere i lang tid, hvorvidt man skal have en liberal holdning til også at gøre en indsats for de grupper.

Jeg vil godt spørge hr. Flemming Oppfeldt, om han finder det i overensstemmelse med en god borgerlig ånd, at man i bemærkningerne til lovforslaget argumenterer med, at halvdelen af de personer, som kunne gå ind i servicejob, forventes at blive ledige eller komme i aktivering. Det vil sige, at vi, eller rettere et flertal her i Folketinget, gennemfører en lov, hvor man forudsætter, at halvdelen skal have offentlig ydelse, altså arbejdsløshedsdagpenge.

Er det virkelig Venstres liberale holdning til medmennesker?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det her forslag skal jo også ses i sammenhæng med den reform, regeringen kommer med senere, og der kommer en pakke af forslag til, hvordan flere af dem, der bevæger sig i omegnen af vort arbejdsmarked og på kanten af vort arbejdsmarked, kan komme i arbejde. Det vil regeringen, det står i dens program, gøre en stor indsats for, og det kommer lidt senere.

Så for at gøre en ting klar: Hvad kan man give tilskud til, og hvad kan man ikke give tilskud

til? Det er Venstres linje, at vi ikke skal give tilskud til folk, hvor hovedproblemet er, at de bare har mistet et arbejde. Vi skal ikke give tilskud til, at de skal arbejde. Vi skal finde et arbejde til dem, vi skal gøre systemet meget målrettet til at finde et job til de mennesker.

Så er der selvfølgelig nogle i vort samfund – inden man begynder at fortolke Venstre vildt – der skal revalideres ved at introduceres til vort arbejdsmarked, og dem kan vi selvfølgelig godt give tilskud til. Naturligvis – her har man en social opgave. Man skal bare skelne mellem de to grupper. Hvad er hovedproblemet? Er det arbejde? Så ikke noget tilskud. Er hovedproblemet helbred: tilskud.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Regeringen har i sin spareiver tilladt sig at foreslå, at servicejobordningen i et snuptag ryddes af vejen fra den 1. marts. Det er jo lidt interessant set i relation til det svar, hr. Flemming Oppfeldt har givet her fra talerstolen nu, at man ikke har noget i stedet for før lidt senere. »Lidt senere« kommer altså til at gå ud over nogle mennesker.

Kl. 16.50

Derimod siger beskæftigelsesministeren, at ordningen nu er overflødig, fordi der er mangel på arbejdskraft inden for visse områder. Ordningen er absolut ikke overflødig, så længe knap 3.000 seniorer benytter sig af den. Ordningen er bestemt heller ikke overflødig, så længe arbejdsløsheden blandt det grå guld er højere end i befolkningen som helhed. Skulle ordningen en dag være overflødig – det håber vi sådan set vel alle sammen på – vil den gå i sig selv, fordi der ikke længere er mennesker over 48 år, for hvem langtidsledighed er det eneste problem.

Beskæftigelsesministeren skønner, at halvdelen af de, der ville komme på tale som servicejobbere, vil finde ordinært arbejde. Det tal er et skøn, og vi tror, det er sat vel højt. Men uanset om den resterende gruppe udgør halvdelen eller mere end halvdelen, mener vi ikke, at de skal lades i stikken. Af den gruppe mener beskæftigelsesministeren, at halvdelen vil blive aktiveret og resten fortsat gå ledig.

Det er fuldstændig misforstået at placere det grå guld i det traditionelle aktiveringsssystem, og det er unaetelig spild af gode ressourcer at lade dem gå på dagpenge. Begge dele er jo kun en stakket frist, til de i den sidste ende smides ud af dagpengesystemet eller overlades til ingen